

Пише: Слободан Орловић
среда, 17 септембар 2025 18:14

Ко је тај ко зна одговор на најтеже питање ове мрцвареће друштвене кризе – шта је добро решење? То питање као клетва кружи иза кулиса, поготово међу онима који излаз не виде изван генијалности и поштења нашег председника, што значи – ништа не мењати, биће горе. Јер млади, студенти, професори, а поготово опозиција, немају ни програма а камоли знања и поштења (откуд то нацистима, фашистима, усташама и терористима?) да бисмо им предали нашу државу. Ону која подсећа на личну државу, као у оног Луја од пре три-четири века (*L'etat, c'est moi*), само у српској усавршеној верзији. Али то не бива, није држава један човек, не може, не да Устав.

Изнава, годинама уназад, запрепашћује како тај исти део народа и партијских каријериста (за себе одскора узеше име „ћаци“) агресивно подржава гажење граница Устава од стране највиших органа – одлучиће председник, Вучић, главни шеф, вођа, а министри, посланици, судије и тужиоци има да слушају, без обзира на то што тим слугерањством газе Устав. То је та харизма, и квит.

Историја каже да може све државно и у руке једног људског бића, али то је онда диктатор, аутократа, султанско или императорско полубожанство, а никако председник парламентарне уставне републике

Они други пак, који за себе тврде да су против корумпираног назови система, „ћацади“ и ове власти генерално, у знатном броју игнорантски гледају на уставну ненормалност да председник одлучује о свему, а да највиши органи власти на то пристају. Ваљда су се временом и опозиција и њени бирачи на то привикли, гледајући помало и у странце са истока и запада који су непрекидни *one man show* узели као најнормалнију правилност наше некултуре и скромног стандарда. Па шта ако се један те исти функционер бави војском, летећим аутима, кредитима и чиме све не. Нешто од свежијег је да председник као „изражавач државног јединства“ шаље фудбалере пут сиромашног југа, у Лесковац, не би ли се боље лоптали, не дајући им да Србију брукају у главном јој граду – на страну то што београдска публика пумпа и ружно му скандира, то нема везе никакве.

А како је листа његових вештина бесконачна, тако су и опозиционари постали малодушни на свакодневно испољавање ненадлежности шефа државе и надасве стрпљиви у чекању да наше друштво неко и нешто избеаве из стиска непогрешивог вође – како још понављаху, легално и легитимно изабраног. Али, историја каже да може све државно и у руке једног људског бића, али то је онда диктатор, аутократа, султанско или императорско полубожанство, а никако председник парламентарне уставне републике. Данашња Србија би баш таквом републиком морала бити, бар по највишем закону који су грађани донели и дужни су да бране.

Вратити државу Уставу и Устав држави

Пише: Слободан Орловић

среда, 17 септембар 2025 18:14

~~Вратити државу Уставу и Устав држави~~